

Petr Hájek: Spiknutí nových bolševiků jde do finále: Piráti a jejich spojenci nejsou “omyl”. Plán již ze “zlatých šedesátých”. Převrat nás do toho vtáhl. Teprve nyní jde o vše. Kovidismus i zelená lež jako nástroje. Kolaboranti v čele. Podvolíme se?

- CZ24 News | 4. května 2021

ČESKO: Petr Hájek konstatuje, že svět se jen tak sám od sebe nezešílel, ale vše bylo dlouho a pečlivě plánováno – a přináší o tom jeden z důkazů ve spise, který toto vše předpokládal

Komplikovaná historie tisíciletého českého státu je protkána dramatickými okamžiky, kdy vůdčí „elity“ pravidelně nechaly náš lid na holičkách. Ne náhodou proto v novověku začínaly a končily velké války většinou právě u nás: počínaje tou „třicetiletou“, druhou světovou konče. Zatím. Dvacáté století (a první čtvrtina jedenadvacátého) nejsou bohužel výjimkou.

Zrada politických elit – o těch takzvaně intelektuálních ani nemluvě – z nás opakovaně učinila stát bez suverenity. Vládci, vědci a umělci se ve své většině patolízalsky lísali k mocnému cizáckému protektorovi (viz „Přísahu 3. Říši“ typicky na Václavském náměstí), zatímco zdánlivě „mlčící většina“ občanů trpěla důsledky jejich kolaborantství a organizovala „odspodu“ odboj – často za nejvyšších obětí. Totéž zažíváme právě dnes.

Rozklad státu

Vláda a většina takzvané parlamentní opozice (Piráti, ODS, STAN, TOP 09 a lidovci) rukou společnou a nerozdílnou přijaly zničující koncepci „kovidismu“ se vším, co to znamená: Proti nové chřipce prosazují očkování nevyzkoušenými genetickými preparáty, zatímco dosažitelné léky zakazují. Opakovanými lockdowny ničí hospodářství, aby mohly zemi pevněji uvázat na bruselský dluhový řetěz. Protestujícím berou poslední zbytky občanských práv a svobod – pro jejich dobro, samozřejmě. Ze stejných důvodů zavádějí tvrdou cenzuru, likvidují svobodu slova a organizují „ideo-policii“ a politické procesy s drakonickými tresty (naposledy šest let natvrdo za pár vět na internetu).

Ponížene panáčkují před okupanty z Berlína (vystupujících pod krycím názvem EU) a z Washingtonu, ochotně s nimi aktuálně hrají primitivní špiónské hry připravující válku, aby nás odřízly od slovanské velmoci, jež se jim odmítla podrobit. Otevírají hranice muslimským hordám, a trestají státy, které se jim brání. Zkorumpovaní vědci přikyvují kovidismu a opakují litanie o údajném globálním oteplování způsobeném prý tvořivou lidskou činností. Tato lež je základem pro „Velký reset“, který má rozdrtit zbytky donedávna úspěšné civilizace s křesťanskými kořeny.

Všechny sexuální deviace jsou nejen povoleny, ale státní mocí a školami propagovány a chráněny. Hlavní média jsou plně ve službách téhle totalitní destrukce. Přestože máme od Němců a jejich milovaného vůdce Hitlera ještě docela živé vzpomínky na tragické důsledky rasismu, plně je obnovujeme – jen s opačným znaménkem. Nyní má být objektem útlaku a likvidace bílá rasa. Symbolem opovržení se stává bílý heterosexuální muž – a vše úchvatné, co dosud v dějinách vykonal, má být zničeno s ním. Včetně paměti. Vzorem je naopak homosexualismus, deviantní dvojice, které nemohou plodit. Zavádí se pro ně tedy „institut manželství“ a normální děti jim budou „přidělovány“ na převýchovu.

Rozklad civilizace

Zbláznil se snad Západ a jeho „elity“? Jaký důvod může mít úspěšná civilizace, aby sama sebe likvidovala? Dosud to v dějinách přece fungovalo tak, že velké civilizace zápasily se svými vnitřními problémy – a dorazil je útok barbarů zvenčí. Tentokrát však je to jinak: barbari jsou uvnitř. Vtažení za hradby v Trójském koni globalismu otevírají nyní brány muslimům a svým technologicky vyzbrojeným válečníkům. Uměl si někdo z nás představit, že převrat (zorganizovaný Gorbačovem přímo z centra moci) nazvaný sametovou revolucí přivede na scénu našich životů daleko horší totalitu, než byla ta, kterou jsme pod falešnou značkou „komunismus“ tak naivně rozradostněni pouštěli?

Ale proč se to stalo? To je ta klíčová otázka. Dnes už nás semílají jenom důsledky: Poslušným a méně vzdorným vstříkují do těl drtivé chemické látky, kterými je pouze připravují na další a další „dávky“. I někdejší socialismus je ve světle toho, co se chystá, zahradou hojnosti a normálnosti. Ale znovu: proč? Přišlo to „tak nějak samo od sebe“? Je „liberální demokracie“, jak si nová totalita říká, autentický přirozený proces rozkladu (podle Druhého termodynamického zákona)? Nebo jde o něco dlouhodobě plánovaného?

Spiknutí na desetiletí

B je správně. Vše se připravovalo již před koncem druhé světové války, když bylo jasné, že Hitlerova koncepce “integrované Evropy” pod německou nadvládou kvůli statečnosti a obětem především Sovětského svazu selhala. Odtud EU. Ale teprve šedesátá léta dala všemu patřičnou dynamiku. Tehdy vzniká Římský klub “světových elit”, Bilderberg, zelená koncepce (i nacismus v ní měl původ) se strašákem “vyčerpání zdrojů” a “globálního oteplování” (předtím ochlazování). A zatímco u nás vše překryl šok z osmašedesátého (první pokus o “konvergenci komunismu s kapitalismem” dle Brzezinského), na světě již byl neomarxistický plán na zničení civilizace. Upozornil na to nedávno polský web niezalezna.pl.

Již v roce 1965 totiž vydal neomarxista Herbert Marcuse esej s názvem Represivní tolerance, v níž představil nový plán marxistické revoluce – na postupné zničení západní civilizace na základě uměle zkršené představy o “toleranci”. Tento plán se v té době jevil jako utopický, ale nyní je zřejmé, kolik z jeho cílů se již podařilo splnit – především kvůli enormním zdrojům, které pro tento účel byly a stále jsou vynakládány. Tak jak to nový soudruh Marx narysoval?

“Tolerance je samoučelná,” píše na úvod Marcuse a pod touto ideou se vede zdrcující marxistická ofenzíva už celá desetiletí. Kdo chce alespoň trochu porozumět probíhajícímu šílenství, měl by se pokusit přelouskat následující řádky. Pak pochopí, že nejde o “konspirační teorii”, ale praxi, jejímiž jsme oběťmi.

Počátek “progresivismu”

Tolerance je relativní pseudohodnota, která se stává dobrem nebo zlem – podle toho, co se toleruje. Marcuse ji však považuje za vnitřní hodnotu, a tento pojem podrobuje zvrácené manipulaci. Používá k tomu marxistickou dialektiku, která anuluje logiku a všechny jevy rozděluje do dvou protikladných kategorií, které dnes tak dobře opět v praxi známe: progresivní (které je třeba ze zásady podporovat) a reakční (které je třeba odsoudit a zničit).

Na tomto základě Marcuse dospěl k závěru, že “racionalita rozlišování mezi pokrokem a reakcí může omlouvat politicky motivovanou, silně diskriminační toleranci a zmaření liberální víry ve svobodnou a rovnocennou diskusi (...).” Marxistické *areopagy* naznačují, co je progresivní (nebo kdo je progresivní), a co je reakční. Poskytují směrnice pro marxistickou diskriminaci maskovanou jako “diskriminační tolerance”, která zná dva druhy – “represivní toleranci a osvobozující toleranci”.

“Osvobozující tolerance”, neboli tolerance lži

Definice je brutálně upřímná: *“Osvobozující tolerance znamená intoleranci vůči pravicovým hnutím a toleranci k hnutím levicovým. “Existuje ještě tvrdší podmínka” přestat tolerovat pravicová hnutí dříve, než začnou jednat. Nutná je netolerance vůči jejich myšlenkám a názorům “. Už roky vidíme, jak se tento teoretický masakr pojmu tolerance promítá do praxe “liberální” demokracie. Existují další pokyny jak prakticky využít tuto “toleranci”. “Diskriminační tolerance ve prospěch progresivních tendencí je stejně důležitá jako oficiální podpora podvratné činnosti.”*

Příklady je ažaž. Například v USA – podpora Demokratů pro BLM a v Polsku – podpora strany prosazující excesy LGBTQ. A pak pokyny pro vzdělávání: *“Obnova svobody myšlení musí vyžadovat*

nová a přísná omezení ve výuce a v jiných činnostech ve vzdělávacích institucích, které svými metodami a koncepcemi slouží k tomu, aby uzavřely mysl do hranic etablovaného diskurzu a chování." Omezení se proto mají vztahovat na školy sloužící normálnímu vyučování a výchově, protože Marcuse je požaduje zrušit a nahradit marxistickou indoktrinací. "Obnovení takové svobody," pokračuje, "by také znamenalo netoleranci vůči vědeckému výzkumu. "Jak vidíme, netolerantnost a despotismus, které v současnosti vládou v akademickém světě, mají svůj původ právě zde.

"Represní tolerance", tedy ta skutečná

Tak vypadá teorie a praxe osvobozující tolerance. Represivní tolerance je její opakem: *"V trvale zakořeněných liberálních společnostech Anglie a Spojených států je svoboda projevu a shromažďování zaručena dokonce i radikálním nepřítelům společnosti, pokud nejdou od slov k činům, od řeči ke konání."*

Kvůli této skutečné toleranci mohl Marcuse v roce 1965 napsat svůj totalitní plán na zničení západní civilizace a dožít se 81 let, aniž byl za to pronásledován. On však právě tuto skutečnou toleranci nazývá "represivní tolerancí", protože, jak říká, *"tento druh tolerance posiluje tyranii většiny, proti níž protestovali skuteční liberálové,"* čili Marcuse. "Skuteční liberálové" z dnešního Evropského parlamentu protestující proti polské demokracii dělají totéž. Dokazují, že vyrostli na Marcusovi.

Lži-tolerance jako nástroj destrukce

Marcuse však této lži-toleranci, kterou plánoval, připisuje mnohem závažnější roli, než pouze zavírání úst politickým oponentům a boj proti demokracii. *"Tolerance vyžaduje netoleranci vůči panujícím politikám, postojům a názorům a akceptaci politik, postojů a názorů, které zatím nejsou legální nebo jsou zakázány."*

Nezapomeňme, píše se teprve rok 1965. Marcuse vztahuje tato slova na tehdejší Anglii a USA (a některé další západní země). Samozřejmě, nejsou dokonalé, ale v dějinách lidstva těžko najít země, které by byly stejně prosperující, dodržovaly zákony a dbali o člověka a jeho práva. Je tomu tak proto, protože se v nich kumulují dosavadní výdobytky západní civilizace a "panující politiky, postoje, názory" slouží k ochraně tohoto dědictví, toho, co je považováno za dobré, hodnotné a hodné ochrany.

Marcuse požaduje zaujmout netolerantní postoj právě proti těm "politikám, postojům a názorům". Toto je zřejmý recept na zničení západní společnosti. Nebo spíše poloviční předpis, protože některé "politiky, postoje a názory" jsou v těchto "liberálních společnostech" zakázány nebo potlačovány. Jsou to ty, které jsou považovány za rizika ohrožující blahobyt státu a občanů. Právě tyto "politiky, postoje a názory", které ohrožují stát a občany, Marcuse ovšem přikazuje tolerovat.

Obě poloviny Marcusova receptu tvoří program úplného zničení státu, přesněji celé západní civilizace, protože Marcuse (a jeho soudruzi) po ničem jiném ani netouží. Jeho program je založen na jednoduchém obrácení pólů dobra a zla: netolerujme, co je dobré pro společnost, a tolerujme, co je pro ni špatné a destruktivní. Například propuštění zločinců z vězení a zavírání čestných lidí; otevření země nepříteli a boj proti jejímu obráncům; podporu podvrtné činnosti a zničení policie; demoralizující programy ve školách a trestání rodičů, kteří proti nim protestují.

Princip manipulace

Není to plán, který je třeba realizovat hned ... Vyžaduje si to desetiletí trvající znevažování toho, co je dobré a budující, a prosazování toho, co je špatné a destruktivní. Pro získání alespoň částečného společenského uznání je třeba potřeba otupit pozornost množství lidí. Pro tento účel Marcuse připravil program sémantické (významové) manipulace: *"Logika tolerance zahrnuje racionální rozvoj významu slov a vylučuje uzavření (jejich) významu.* Považoval "mentalitu, pro kterou jsou dobro a zlo, pravda a lež předem definované", za nepřijatelnou, kterou je třeba změnit. Slova proto měla být "otevřená" a v případě potřeby měla měnit význam. Zlo musí být představováno jako dobro a dobro jako zlo.

Nový proletariát

V boji proti "tyranii většiny", jak Marcuse označil demokracii, mají menšiny zvláštní úlohu. *"Tolerance (...) za panujícího stavu tyranie může získat většinu pouze vytrvalým úsilím radikálních menšin usilujících přemoci tuto tyranii pracující na vytvoření nové svobodné a suverénní většiny. Jde o netolerantní menšiny, agresivní netolerantní a zlobivé vůči pravidlům chování, které tolerují ničení a útlak."*

V konečném důsledku je údajný útlak údajně utlačovaných a bezmocných menšin základem pro zbavení většiny jejích občanských práv. *"Je třeba pomáhat malým a bezmocným menšinám (...). Jejich další existence je důležitější než zachování zneužívaných práv a svobod, které zaručují ústavní práva těm, kteří tyto menšiny utlačují"* (tedy většiny). Zároveň objasňuje, že *"výkon občanských práv těmi, kteří je nemají"* (tyto menšiny), *"požaduje odnětí občanských práv těm, kteří jim brání v jejich uplatňování"* (tedy většině).

"Racionální lidé" jako noví bolševici

Nejdůležitějším ze zrušených občanských práv je právo na výkon demokratické vládní moci. "Boj o toleranci" tak jednoduše slouží ke svržení demokracie. Vládu však nepřebírají "bojovné netolerantní menšiny", které se nakonec ukáží jen jako krmivo pro děla.

"Liberál", jak o sobě píše Marcuse, *"požaduje vládu Rozumu jako moci nejen intelektuální, ale i politické."* Proto v Marcusově koncepci *"se sice každá racionální lidská bytost účastní diskusí a rozhodování - ale pouze racionální lidská bytost."* Avšak podle jeho přesvědčení *"by šlo o skutečně malý počet a nemuseli by to nutně být voleni zástupci lidu."*

Celý Marcusův projekt sociální destrukce, žonglování a podvádění s tolerancí a nakonec "pomoc" menšinám, mají všechny jeden cíl: svržení demokracie a nastolení totalitní diktatury "inteligentních lidí" - tedy nových bolševiků podobných Marcusovi. A protože vidíme, že tento plán se právě realizuje, musíme očekávat finále, které plánoval: zničení západní civilizace.

Pokud ho dopustíme.

Autor: Peter Hájek

Zdroj: <https://www.protiproud.cz>